

[**CLIQUER ICI POUR TELECHARGER LE FICHER PDF COMPLET**](#)

פרק 1 Chapitre 1

<p>J'ouvre les yeux. Le lit est froid, et il n'y a personne à côté de moi Dehors, le ciel est lumineux et le soleil brille Une belle journée de début Mars 1981. Peut-être que j'ai rêvé, elle n'était pas là.</p> <p>Mais je regarde l'oreiller, et la note jaune est là avec le mot merci écrit dessus. Merci ? Merci pour quoi ? Pour le fait que je n'ai rien demandé, ou que je n'ai pas essayé de la toucher ?</p> <p>Je ne sais pas, je suis complètement confus ? Je vais sous la douche, l'eau est froide. Comme avant, elle a vidé le chauffe-eau.</p> <p>Je m'habille lentement, aujourd'hui c'est samedi, jour de repos, quelle chance qu'il ne faille pas aller au travail. Alors pourquoi est-elle partie si vite ? Peut-être qu'elle sera de retour dans la soirée comme avant. Peut-être qu'elle a laissé quelque chose: un rouge à lèvres, une brosse à dents, du parfum, des vêtements, un sac, un numéro de téléphone, une adresse, quelque chose ! Je vérifie partout sans succès.</p> <p>La preuve irréfutable qu'elle était là est une odeur agréable dans la cuisine. L'odeur du café chaud qui s'est répandue dans toute la pièce. Je prends la cafetière et me verse une tasse pleine. Je bois, lentement, lentement, goutte à goutte</p> <p>Rien ne presse, chaque goutte me la rappelle, elle a toujours su faire du bon café : pas du café instantané, mais un café « Américano ».</p> <p>Un café du Brésil que j'achète dans une épicerie fine du Centre du Carmel.</p> <p>Le Centre du Carmel... Soudain, les cicatrices de la mémoire s'ouvrent à nouveau.</p> <p>Tout commença en juillet l'été dernier...</p>	<p>אני פוקח את עיניי. המיטה קרה, ואין אף אחד לידי. בחוץ, השמיים בהירים והשמש זורחת. יום יפה של תחילת מרץ 1981. אולי חלמתי, היא לא הייתה כאן.</p> <p>אבל, אני מביט על הכרית, והפתק הצהוב נמצא שם עם המילה תודה שנכתבה עליו. תודה? תודה על מה? על העובדה שלא שאלתי שום דבר, או שלא ניסיתי לגעת בה?</p> <p>אני לא יודע, אני מבולבל לגמרי? אני נכנס למקלחת, המים קרים. כמו פעם, היא רוקנה את הדוד.</p> <p>אני מתלבש לאט, היום יום שבת, יום מנוחה. מזל שלא צריך ללכת לעבודה.</p> <p>אז למה היא עזבה כל כך מהר? אולי היא תחזור בערב כמו בעבר. אולי היא השאירה משהו - שפתון, מברשת שיניים, בושם, בגד, תיק, מספר טלפון, כתובת, משהו!</p> <p>אני בודק בכל מקום בלי הצלחה.</p> <p>ההוכחה הנחרצת שהיא הייתה כאן היא הריח הנעים במטבח. ריח הקפה החם שהתפשט בכל החדר.</p> <p>אני לוקח את קנקן הקפה ומוזג לי ספל מלא. אני לוגם אותו, לאט, לאט - טיפה אחרי טיפה.</p> <p>שום דבר לא בוער, כל לגימה מזכירה לי אותה, היא תמיד ידעה להכין קפה נהדר לא קפה נמס, אלא "אמריקנו".</p> <p>קפה ברזילאי שאני קונה במעדניה במרכז הכרמל.</p> <p>מרכז הכרמל... פתאום, צלקות הזיכרון נפתחות פעם נוספת.</p> <p>הכול התחיל ביולי של הקיץ שעבר...</p>
--	--

[**CLIQUER ICI POUR TELECHARGER LE FICHER PDF COMPLET**](#)